

doslo 28.6.2006

5 Ca 206/2005-

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Jaromíra Sklenáře v právní věci žalobce: **Jiří Krejza ml.**, bytem dr. Slavíka 1515, Roudnice nad Labem, proti žalovanému: **Kancelář prezidenta republiky**, Praha – Hrad, o žalobě proti fiktivnímu rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o :

Žaloba se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení fiktivního rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho žádosti o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Žalobce uvádí, že dne 13.6.2005 podal u žalovaného žádost o informace podle zákona, již žádal sdělení, která osoba z Ministerstva práce a sociálních věcí sdělila Kanceláři prezidenta republiky nepravdivé informace se zfalšovaným datem na kopii dokumentu ze dne 22.12.2003 č.j.: 2003/51048-22. Protože Kancelář prezidenta republiky v zákonné lhůtě ani neposkytla požadované informace, ani nevydala a neoznámila žalobci rozhodnutí ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona a ani nevyrozuměla o případném prodloužení lhůty k rozhodnutí ve smyslu ust. § 15 odst. 5 zákona, uplatnila se dle názoru žalobce dnem 28.6.2005 fikce zamítavého rozhodnutí podle ust. § 15 odst. 4 zákona. Proti tomuto fiktivnímu rozhodnutí podal žalobce dne 30.6.2005 odvolání, žalovaná Kancelář prezidenta republiky v zákonné lhůtě opět ani neposkytla požadované informace, ani nevydala a neoznámila žalobci rozhodnutí. Žalobce se proto obrací na soud. Žalobce má za to, že fiktivní zamítavé rozhodnutí o odvolání bylo žalobci oznámeno v den následující po uplynutí 15ti denní lhůty pro rozhodnutí o odvolání, v daném případě dne 16.7.2005.

K podané žalobě se vyjádřila žalovaná Kancelář prezidenta republiky. Ve svém vyjádření rekapitulovala rozhodné skutečnosti a konstatovala, že žalobce svým sedmým dopisem zasláným doporučeně ze dne 13.6.2005 požádal žalovanou o poskytnutí informace, přičemž tato žádost byla žalované doručena dne 15.6.2005. Dne 30.6.2005 odeslal žalobce odvolání, jež bylo žalované doručeno dne 1.7.2005, a kterým se žalobce odvolával proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření žádosti poskytnout informace. Dne 7. července 2005 bylo

stíhá jen okruh těch subjektů, jimž zákon č. 106/1999 Sb. povinnost poskytovat informace ukládá, a jen okruh těchto povinných subjektů má povinnost a zároveň tak má i zákonem založenou pravomoc ve správním řízení vydat negativní rozhodnutí, pokud je požadována informace, jejíž poskytnutí zákon vylučuje, anebo jejíž poskytnutí lze ze zákonem stanovených důvodů omezit. Jen v případě nečinnosti povinného subjektu nastává fikce vydání rozhodnutí o odepření informace. Pokud je požadováno poskytnutí informace po subjektu, na něž se zákon č. 106/1999 Sb. nevztahuje, nemá takový subjekt nejen povinnost požadovanou informaci poskytnout, ale nemá též pravomoc k vydání rozhodnutí o odepření informace a nemůže tak ani nastat fikce vydání takového rozhodnutí.

Kancelář prezidenta republiky byla zřízena zákonem č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů, je rozpočtovou organizací se samostatnou kapitolou ve státním rozpočtu ČR (§ 1 cit. zákona). Kancelář prezidenta republiky zajišťuje obstarávání věcí spojených s výkonem pravomoci prezidenta republiky stanovených Ústavou ČR, ústavními zákony a zákony a s protokolárními povinnostmi a veřejnou činností prezidenta republiky (§ 2 odst. 1 cit. zákona). Kancelář prezidenta republiky vykonává právo hospodaření k nemovitému majetku ČR tvořícímu areál Pražského hradu, k zámku Lány a k ostatním nemovitostem tvořícím s nimi jeden funkční celek a pečuje o ně jako o sídlo prezidenta republiky; vykonává též právo hospodaření k movitým věcem, které souvisejí s těmito nemovitými věcmi historicky, nebo funkčně anebo souvisejí s činností Kanceláře prezidenta republiky (§ 3 cit. zákona).

V souzené věci žalobce požadoval u žalované žádost o informaci, která osoba z Ministerstva práce a sociálních věcí sdělila žalované určité informace. Toto žádal v souvislosti se svým oznámením, jimž se obrátil na prezidenta republiky ohledně skutečností souvisejících s přijímáním potřebných občanů do Domova důchodců v Roudnici nad Labem. Z pověření prezidenta republiky na oznámení a dopisy žalobce odpovídali pracovníci žalované, která na základě zákona zajišťuje obstarávání věcí spojených s výkonem pravomoci prezidenta republiky stanovených Ústavou ČR, ústavními zákony a zákony. Kancelář prezidenta republiky při zajištění obstarávání věcí spojených s výkonem pravomoci prezidenta republiky jako nejvyššího ústavního činitele není v postavení povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vzhledem k tomu, že Kancelář prezidenta republiky při obstarávání věcí spojených s výkonem pravomoci prezidenta republiky není povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., nemá zákonem založenou pravomoc ve správním řízení, pokud je požadována informace týkající se obstarávání věcí spojených s výkonem pravomoci prezidenta republiky, vydat negativní rozhodnutí. Nemohla proto nastat fikce vydání rozhodnutí o odepření informace. Protože žalovaná nemá pravomoc k vydání rozhodnutí o odepření informace, nenastala fikce vydání takového rozhodnutí, jak tvrdí žalobce, a nejsou tak splněny podmínky řízení, neboť zde neexistuje rozhodnutí, jehož zrušení se žalobce podanou žalobou domáhá.

Soud proto postupoval podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) a žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v neexistenci žalobou napadeného rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.
Podle § 105 odst. 2 s.ř.s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. června 2006

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Špátlová

